

I el Rajoy?

La història. Roma, avui. Un grup de dones i homes prop la quarantena es re-troben vint anys després d'acabar els estudis, rememoren el temps passat i s'adonen que tenen una característica que els uneix encara més: no volen acceptar el pas dels anys...

La pel·lícula. Segons Epicur, la felicitat és la completa absència de pena, tant del cos com de l'ànima. Però els personatges de *Inmaduros* no són del tot feliços. Tenen por del pas del temps. I del compromís. És neguen, com Peter Pan, a créixer. Paolo Genovese (Roma, 1966) munta una comèdia coral epicuriana, poblada d'imadurs crònics, que, a la seva manera, persegueixen que el plaer del moment present s'eternitzi. Dels tres actes de la comèdia, el primer resulta el més dinàmic i estimul·lant amb la presentació dels personatges i les respectives disfuncions socials; en el segon acte l'acció s'amaneix, i en el tercer l'alliçonament moral i ètic fa acte de presència per deixar-ho tot (ben) lligat. Vaja, que, com diu Epicur: no existeix una vida plaent que no sigui assenyada, bella i justa, ni es pot viure bellament, assenyada i justa sense el plaer. Paolo Genovese no dissimula, ni potser ho vol, la seva experiència publicitària i televisiva. Per tant, les imatges procuren trobar el punt just de persuasió visual; els actors i actrius tenen l'atractiu i versemblan-

ça familiars; els subratllats musicals resulten del tot digestius... En definitiva, un arrodonit, pulcre, espot condemnat a l'èxit, sobre un dels mals d'aquest segle tan tècnic i infantilitzat: el rebuig a assumir responsabilitats. Per cert, entre aquest grup d'imadurs trinxeraires, un pèl pinxos i fantasmots, hom hi troba a faltar el Rajoy 'donde dije digo, digo diego'. Ah! els cinèfils amb recorregut es retrobaran amb Giovanna Ralli, una de les *maggioratas* populars al post-

Inmaduros

Director: Paolo Genovese.

Intèrprets: Raoul Bova, Barbara Bobulova, Luca Bizzarri, Ricky Memphis, Luisa Ranieri. Itàlia, 2011. 108'. Rambla Lleida.

realisme italià dels anys 60.

La imatge. Lorenzo, l'agent immobiliari que no vol abandonar la casa dels pares, tot sopant amb ells i deixant-se amorosir per la *mamma*.

La frase. "Ja és hora que deixéssim de lluitar contra el temps", etziba Piero als seus amics. Sovint oblidem que el temps canvia les coses i les coses canvien el temps, que deia Matusalem.

La recomanació. Noies i nois prop de la quarantena amb complexos, o sense, amb sentit de l'humor i l'amor.